

Ένα πρώτο σχόλιο για το εκλογικό αποτέλεσμα της 25ης Γενάρη

Ενα πρώτο σχόλιο για το εκλογικό αποτέλεσμα λοιπόν, ενώ η καταμέτρηση συνεχίζεται ακόμη...

Η κοινωνική πραγματικότητα που διαμορφώθηκε στην Ελλάδα τα τελευταία 5 χρόνια, πρωτίστως αυτή, μαζί με σημαντικές δόσεις λαϊκισμού (απαραίτητη προϋπόθεση για να κερδίσεις την εξουσία στην Ελλάδα και αλλού), ανορθολογισμού, αλλά και μεταφυσικής, έδωσαν στο ΣΥΡΙΖΑ μια σημαντική εκλογική νίκη που ενδεχομένως μπορεί να αποδειχθεί και ιστορική...

Η πολυεπίπεδη κρίση της Ελλάδας όμως, που χρειάζεται χρόνια πολλά για να αντιμετωπιστεί...

Το διεθνές περιβάλλον...

Οι αναγνώσεις, οι ερμηνείες και πολλές από τις προτεινόμενες θεραπείες των νεοελληνικών αδιεξόδων από το ΣΥΡΙΖΑ...

Η πολυφωνία και οι εσωτερικές αντιφάσεις του...

Το ολιγομελές πολιτικό του προσωπικό...

Η αναντιστοιχία ανάμεσα στις προσδοκίες των πολιτών που ψήφισαν αυτό το κόμμα και στην οικονομική, κοινωνική, ιδεολογική και άλλη πραγματικότητα της χώρας...

Όλα τα παραπάνω, ίσως και άλλα, είναι παράγοντες που κατά πάσα πιθανότητα θα κάνουν το ΣΥΡΙΖΑ να είναι το κόμμα που θα κλείσει τον κύκλο της μεταπολίτευσης, παρά αυτό που θα ανοίξει την πόρτα σε μια άλλη εποχή, πιο ελπιδοφόρα, ποιο αλληλέγγυα, ποιο χειραφετημένη...

Με άλλα λόγια, η παρατεταμένη μεταβατική

περίοδος στην Ελλάδα συνεχίζεται, κατά την άποψή μου...

Φυσικά, αυτές οι εκτιμήσεις απομένουν να αποδειχθούν ή να διαψευσθούν στην πράξη....

Είναι νωρίς ακόμη να επιχειρηθεί να εκτιμηθεί συνολικά το σημερινό εκλογικό αποτέλεσμα.

Αυτό που μπορούμε να πούμε με σιγουριά όμως, χωρίς να χρειάζεται να συνεχίζουμε να χαϊδεύουμε αυτιά, είναι πως η φασιστική και η ακροδεξιά ψήφος στην Ελλάδα είναι συνειδητή ψήφος, δεν είναι αποπροσανατολισμένος κόσμος, που δεν είναι φασίστες, που θυμούνται πως η Ελλάδα πλήρωσε ακριβό τίμημα παλεύοντας το φασισμό και άλλα τέτοια ανεύθυνα και

γλυκανάλατα...

Προσωπικά, πίστευα και έλπιζα στην παρουσία και στη χρησιμότητα του Κινήματος Δημοκρατών Σοσιαλιστών στη νέα Βουλή. Κάτι τέτοιο δεν επιτεύχθηκε, τώρα, κάτω από ιδιαίτερα δύσκολες κοινωνικές και προεκλογικές συνθήκες. Έγινε όμως μια σημαντική αρχή, που για το καλό του τόπου, μπορεί και αξίζει να έχει μια επιτυχημένη συνέχεια, έστω και αν αυτή η προσπάθεια θα έχει επιπλέον δυσκολίες χωρίς κοινοβουλευτική παρουσία, και με δεδομένη τη στάση των αντιπάλων του Κινήματος.

Πάντως...

Η μεταβατική και πολιτικά ρευστή περίοδος στην Ελλάδα συνεχίζεται...

Ο Κώστας Καραμάρκος ήρθε στην Αυστραλία ως μαθητής Λυκείου το 1981. Σπούδασε Ιστορία και Φιλοσοφία των Επιστημών στο Πανεπιστήμιο της Μελβούρνης και εργάστηκε στον κοινοτικό πολυεθνικό ραδιοφωνικό σταθμό της Μελβούρνης 3ZZZ-92.3FM.

Από το 1998 μέχρι το 2013 έζησε στην Ελλάδα.

Για σειρά ετών εργάστηκε ως Ειδικός Σύμβουλος Γενικών Γραμματέων Απόδημου Ελληνισμού στο Υπουργείο των Εξωτερικών, καθώς επίσης και στο Πολιτικό Γραφείο του πρώην Προέδρου του ΠΑΣΟΚ και Πρωθυπουργού της Ελλάδας Γιώργου Παπανδρέου.

Εργάστηκε επίσης ως δημοσιογράφος-αρθρογράφος στις εφημερίδες της Θεσσαλονίκης Μακεδονία, Θεσσαλονίκη και Αγγελιοφόρος, ως αρχισυντάκτης ειδήσεων στο ραδιοφωνικό σταθμό της Θεσσαλονίκης 103FM και ως αρχισυντάκτης της αγγλικής εβδομαδιαίας έκδοσης της ομογενειακής εφημερίδας της Αυστραλίας ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ.

Άρθρα του έχουν φιλοξενηθεί στο περιοδικό Αντί, στην εφημερίδα Εποχή, στο διαδικτυακό τόπο www.prol.gr, αλλά και σε άλλα έντυπα της Ελλάδας και της Αυστραλίας.

Στο παρελθόν συμμετείχε ενεργά στα ομογενειακά, μεταναστευτικά και πολιτικά δρώμενα της Μελβούρνης και είναι ένας από τους συνιδρυτές του Ελληνικού Φεστιβάλ Κινηματογράφου αυτής της πόλης.

Το κείμενο πρωτοδημοσιεύτηκε στο προσωπικό ιστολόγιο του Κώστα Καραμάρκου. Περισσότερα κείμενα του Κώστα Καραμάρκου φιλοξενούνται στην ηλεκτρονική διεύθυνση: <http://endeaneos.blogspot.com.au>)